

Bir internet sitesinde aşağıdaki yazıya rastladım. **Yazıdaki her hususa cevap vermeyeceğim**; sadece konu üzerine düşünmek isteyenlere yardımcı olması amacı ile bazı kilit noktalar için saptamalarda bulunacağım.

Okuyacağınız yazıda siyah olarak renklendirilmiş ifadeler bana aittir. Kırmızı renktekiler ilgili siteden alıntıdır.

Hadis İnkarcılarına Nasıl Cevap Veririz?

[Öncelikle “hadis inkarcısı” kavramı üzerine düşünelim. Acaba cevap verilen zümre neyi inkar ediyor? Sözlük anlamı ile hadis “söz” demektir. Kavramsal anlamda ise peygamberimize ait olduğu zannedilen sözler demektir. Bir başka deyişle peygamberimize isnad edilen sözler demektir. Size birisi gelip “dün akşam filanca kişi senin hakkında şunu şunu dedi” der ise bu bir iddiadır; bahsedilen kişi hakkınızdaki o sözü ya söylemiştir ya söylememiştir. Size bu bilgiyi getiren kişinin ifadesi yüzde yüz doğru değildir. Bahsedilen kişi sizin hakkınızda o sözleri söylemiş olsa bile size bunu aktaran kişinin aktarımı yüzde yüz doğru olmayabilir. İfadeleri yanlış anlamış olabilir, birkaç kelimeyi yanlış hatırlamış olabilir, araya kendi ifadelerini katmış olabilir.

Peygamberimizin olduğu varsayılan sözlerde ise durum daha da karışıktır. Zira bu sözler nesilden nesile aktarılarak iki yüz yıl sonra metinleştirilmeye başlanılmış sözlerdir.

Yani x sahabe rivayet eder ki denildiğinde aslında o sahabeden duyduğunu iddia eden y, sözü z’ye aktarmış, z f’ye aktarmış en nihayetinde b bu rivayet zincirini metinleştirmiştir. Ve bu aktarım aynı zaman diliminde değil en az iki yüz yıllık bir süreçte gerçekleşmiştir. Yani b, mesela y’yi hiç görmemiştir; y’nin bir kelimeyi dahi yanlış hatırlamış olup olmadığı konusunda

garanti veremez.

O halde ilk açıklığa kavuşturmamız gereken konu, “hadis inkarcısı” kavramının sanki bir kişinin yüzde yüz peygamberimize ait olan bir sözü inkar etmesi gibi vurgulanmasının yanlışlığıdır. Bu kişi peygamberimize ait olan bir sözü reddetmiyordur; olsa olsa bu rivayet zinciri mekanizmasının yanlışlığını savunuyordur. Bir Müslüman iyiniyet sahibi olmak zorundadır. Dinine duymuş olduğu titizlikten dolayı “ben yüzde yüz güven duyacağım bir kaynaktan faydalanarak dinimi öğrenirim ” hassasiyetinde olan birisini yaftalamak ne derece doğrudur? Dürüstlük gereği böyle kişilere “hadis inkarcısı” diyenlerin bu söylemi bırakıp başka bir söylem geliştirmeleri lazımdır. Mesela “rivayet inkarcısı” olabilir.]

SORU: *Selamun aleykum hocam, Bulunduğum şehirde bazı hadis inkarcılarıyla tanıştım. Bana bu konuda yazmış oldukları yazılar verdiler. Ben Ehl-i Sünnet görüşünü alan biriyim. Bu arkadaşlara da getirmiş oldukları delillere nitelikli bir cevap veremiyorum. Yardımcı olursanız çok sevinirim.*

Cevap: *Aleykum selam ve rahmetullahi ve berekatuhû. Hamd âlemlerin rabbi olan Allah’a, salât ve selam efendimiz Rasûlullah’a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü’minlere olsun.*

Muhterem kardeşim, Hadis inkârcıları tarafından sizlere verilen ve kendi ibadetlerini nasıl yapacaklarını anlattıkları risaleye tafsili değil usuli cevap vermeyi uygun buluyorum.

1-) Bir kimsenin Müslüman olabilmesi ve kendisi için islâm akdinin meydana gelmesi Allah (subhanehu ve teâlâ)’yı hak ma’bud/ilah ve Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)i Allah’ın kulu ve Rasûlü olarak kabul etmesiyle mümkündür.

2-) Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’i -HAŞA- sadece bir postacı olarak görmek, tek görevinin Allah’u teala’nın Kuran’ını insanlara aktarmak olduğuna ve Kuran’da olmayan her hangi bir hükmü vaaz edemeyeceğine inanmak kişiyi islâm dairesinden çıkarır.

3-) Değerli kardeşim sizlere bu risaleyi verenler, Nebi(sallallahu aleyhi ve sellem)’in her hangi bir şekilde haram ve helal belirleyemeyeceğini, Kuran’ı hayatı ve sözleriyle şerh edemeyeceğini iddia etmektedirler. Bu inançlarıyla İslam’dan çıkmış mürted olmuşlardır.

Kuran'dan onlara verilecek en göze ve doğru cevap Allah'ın izni ve inayetiyle şu ayetlerdir.

1. a) ***“Kendilerine Kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe inanmayan,Allah ve Rasl'nn haram kıldığını haram saymayan ve hak dini kendine din edinmeyen kimselerle, küçülerek elleriyle cizye verinceye kadar savaşın.”*** (Tevbe, 29)

[Bu konu üzerinde düşünmek isteyenler, Kuran'da “resul” ve “nebi” kavramlarının ayrı ayrı kullanılmış olduğunu bilmelidirler. Resul, “elçi” demektir. Arzu eden bir bilgisayar programı yardımı ile veya online meal sitelerinin yardımıyla Kuran'da nerelerde “nebi”, nerelerde “resul” ve nerelerde bu iki kavram aynı anda kullanılmış tespit edebilir ve ayetler üzerinde düşünerek bir kanıya varabilirler]

Bu ayet açık bir şekilde Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)in bir şeyi haram kılacağını ifade etmektedir. Allah(subhanehu ve teâlâ)nın haram belirleme yetkisini kendisine verdiği Rasûl pek tabii ki helal, sünnet, mekruh ve farz da belirleyebilir. Dolayısıyla Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Kuran'ı hayatıyla; fiilleri ve sözleriyle anlatan ve Allah (celle celaluhu)'ya nasıl kul olmamızı beyan eden bir misyona sahiptir. Kim kendi batıl usulleri sebebiyle Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Kuran haricinde haram ve helal belirleyemeyeceğini iddia ederse açık bir şekilde yukarıda zikri geçen ayete muhalefet etmiş olur.

Hadis inkârcıları bu ayete muhtemelen şu şekilde cevap vereceklerdir.

1- *“Muhammed peygamber, bir şeyin haram olduğunu ancak Kuran'a bakarak bilebilir ve Müslümanlara yasakladığı şeyler Kuran'da bizzat belirtilen haramlardır. Yoksa kendi kendisine Kuran'da olmayan bir şeyi haram kılmış değildir. Tövbe suresinde bahsedilen Rasûlün bir şeyi haram kılması Kuran'daki haramları insanlara anlatmasıdır. Çünkü Muhammed peygamberin görevi tebliğdir, hüküm koymak değil”*

Bu iddiaya şöyle cevap verebiliriz.

- Kuran'da açık bir şekilde “Allah ve Rasl'nn haram kıldığı...” ifadesi mevcuttur. Yani haram kılma fiilinin faili olan Allah lafzı zerine Rasûl lafzı atfedilmiştir.

Arapçada atıf muğayereti (zıtlığı) gerektirir. Bu kaideye göre ayetin manası “Allah’ın haram kıldığı ve ayrıca Rasûlünün haram kıldığı” şeklindedir. Kuran’da geçen haramın bizzat kendisini insanlara anlatan için “ve ayrıca Rasûlünün haram kıldığı” denmez.

[Bu noktada Arapça bilenlere danışabilirsiniz; objektifliği sağlamak için konunun içeriğinden hiç bahsetmeyin ve Arapça bilen birkaç kişiye danışın: Allah ve resulü kullanımının tek açıklaması “zıtlık” mıdır yani “Allah ayrı resulü ayrı” manasında mı anlaşılmalıdır? Dininize önem veriyor iseniz bunu birkaç Arapça bilen uzamana sorun. Fakat objektiflik açısından konu hakkında bilgi vermeyin. Sadece bu gramer kuralını sorun...

Ayrıca hadi hiç Arapçayı devreye sokmayayım vaktim yok; öyle bir tanıdığım yok diyor iseniz size tavsiyem Enfal suresinin ilk ayetine bir göz atmanız:

Savaş ganimetleri hakkında senden soruyorlar. De ki: “Ganimetler, ALLAH’ın ve elçisininindir.” ALLAH’ı dinleyin, aranızı düzeltin. İnanıyorsanız, ALLAH’a ve elçisine uyun.

Şimdi düşünelim, yukarıda verilen cevapta ne deniyordu; “zıtlık durumu var Allah ayrı resul ayrı. Peki bu ayette savaş ganimetleri Allah’a ayrı Resul’e ayrı mı? Bu nasıl oluyor?

Dilerseniz Kuranda “Allah ve resulü” olarak yer alan bu kalıbın geçtiği tüm ayetleri bu şekilde inceleyip bir sonuca ulaşabilirsiniz.]

- *Sizin iddianız delile muhtaçtır. Hangi nass ve kaideye göre ayette buyrulan “ve Rasûlünün haram kıldığı” cümlesini sadece Kuran ile sınırlandırıyorsunuz. Mutlak ve umumi ifadeleri sahih ve sarih bir delil olmadan her hangi bir şey ile sınırlandırmak hem şeriata hem de lügate zıttır.*

[Hangi nas ve kaideye göre sadece Kuran? Burada sorulması gereken çok önemli bir soru var. Bir şeyin “haram” olması demek o şeyin Allah katında haram olması demektir. Diyelim ki Allah kendi katında olan bir şeyin/filin haram olduğu bilgisini bize iki yolla iletti: Birincisi Kuran yolu ile ikincisi “hadis” yolu ile. Yani bir kısım haramlar Kuranda yer alıyor bazıları ise Kuranda yer almaksızın hadislerin aktarımı yolu ile bize kadar ulaşıyor. Peki o zaman biraz sonra paylaşacağım iki ayeti nasıl yorumlarsınız:

En'am 145: De ki: "Bana vahyedilende, leş veya akan kan veya iğrenç bir şey olan domuz eti ya da üzerinde Allah'tan başka bir ismin anıldığı günahkârca bir kurban dışında, yenmesi yasak olan hiçbir şey bulamıyorum.

A'raf 32: De ki: Allah'ın kulları için yarattığı süsü ve temiz rızıkları kim haram kıldı? De ki: Onlar, dünya hayatında, özellikle kıyamet gününde müminlerindir. İşte bilen bir topluluk için ayetleri böyle açıklıyoruz.

Dikkat ederseniz iki ayet de "de ki" ifadesi ile başlıyor yani üstüne basıla basıla bu sözlerin peygamberimiz tarafından insanlara böylece aktarıldığı gerçeği vurgulanıyor.

Şimdi soruyorum: Bu sözleri söyleyen bir elçi daha sonra hangi gerekçe ile "tamam ben demiştim ki şu dört şeyin dışında haram bulamıyorum ama o durum şimdi değişti; artık falan gıda da haram filan gıda da haram" demiş olsun veya "tamam ben Allahın yarattığı süsleri kim haram kılmış dedim ama şimdi de diyorum ki filan takı da haram falan kumaş da haram" demiş olsun?

Şimdi yukarıdaki cevabı veren kişinin bu durumu açıklayacak bir nassı veya kaideyi bizlerle paylaşması gerekmektedir.

*3) Ayrıca Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) kendi heva, heves ve arzusuna göre haram ve helal belirlemez. Ayette buyrulduğu gibi **"Arkadaşınız (Muhammed) sapmadı ve bâtıla inanmadı. O, arzusuna göre de konuşmaz. O, bildirilen bir vahiyden başka bir şey değildir"** (Necm 2-4) (Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) din ve ibadet olarak söylediği her şey, Allah (celle celaluhu)'un kendisine vahiy etmesiyle olmaktadır.*

1. b) **"Yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı buldukları o elçiye, o ümmî Nebi'e uyanlar (var ya), işte o Nebi onlara iyiliği emreder, onları kötülükten meneder, onlara temiz şeyleri helâl, pis şeyleri haram kılar. Ağırılıklarını ve üzerlerindeki zincirleri indirir. O Peygamber'e inanıp ona saygı gösteren, ona yardım eden ve onunla birlikte gönderilen nûr'a (Kur'an'a) uyanlar var ya, işte kurtuluşa erenler onlardır. (A'raf, 157)**

Bu ayette Allah (celle celaluhu) Nebimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) temiz şeyleri bizlere helal kıldığından ve piş şeyleri ise haram kıldığından bahseder. Açıkça anlaşıldığı gibi haram ve helal kılmanın faili Nebi(sallallahu aleyhi ve sellem)dir. Dolayısıyla Rasûlullah(sallallahu aleyhi ve sellem) bizlerin hayatında farzlar, haramlar, sünnetler ve benzeri hükümler vazedebilir. Bunun aksini iddia eden ayete açık bir şekilde muhalefet etmiş olur. Ayrıca Allah (celle celaluhu) ne bu ayette ne de Kuran'ın her hangi bir ayetinde Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)in sadece Kuran'da var olan hükümleri verebileceğini ve Kuran'da bizzat olmayan haram veya helal hükümleri koyamayacağını belirtmemiştir. Kim bunun aksini iddia ederse delil getirmek zorundadır. Nebi(sallallahu aleyhi ve sellem)in tebliğ etme göreviyle görevlendirilmiş olması sadece Kuran'da var olan hükümleri anlatıyor olduğu manasına gelmez. Zira Nebi(sallallahu aleyhi ve sellem) gönderildiği topluluk arabçayı fesahatiyle, belagatiyle ve talakatiyle en üşütün derece bilen bir topluluktur.

Hadis inkârcılarının mantığına göre Allah (celle celaluhu)Kuran'ı kâbenin üzerine indirmiş olsaydı, Rasûlullah(sallallahu aleyhi ve sellem)e ihtiyaç olmazdı. Zira özellikle o zamandaki arablar Kuran'ı, şuandaki arab lûgatında profesör olmuş olan kimselerden iyi anlama kapasitesine sahipti.

[Eğer ayet yukarıdaki cevapta yazıldığı gibi “o nebi ki onlara haram kılar” şeklinde olsa idi o zaman evet burada farklı bir durum var; bu cevabı veren kişi çok güzel bir tespit yapmış derdim. Ama ne yazık ki ayeti inceler isek “o nebi ki..haram kılar” çevirisi doğru bir çeviri değil.

Çeviri konusuna gelmeden şunu söylemekte fayda var. Sanırım “hadis inkarcısı” olarak yaftalananlardan hiç kimse, Muhammed Nebi zamanında yaşasa idi “sen bize ayet bildir onun haricinde sana uymayız; ayet ilet bize ona uyalım” demezdi. Kuran'ı iyi inceleyen her kimse

“nebi” nin görevini bilir. Sesini onun sesinin üstüne çıkarmaz. Akli olan herkes Allah’ın mesajını neden Kabe’nin üstüne bir kitap olarak indirmeyip de bir resul/elçi aracılığı ile peyder pey insanlara ilettiğini bilir; inen o Kitap’ta resule aynı zamanda neden bir de nebi dendiğini de, Allah’ın boş yere iki ayrı kelime kullanmayacağını da bilir.

Çeviri konusuna döner isek Kur’anda haram kılma helal kılma söz konusu olduğunda hep “elçi” kelimesi kullanılmıştır... Çünkü elçi’nin görevi iletmek’tir kendinden bir şey katmak değil...

Nebi’nin görevi nedir dersiniz :

2:213 İnsanlar bir tek topluluktu. ALLAH peygamberleri (nebileri) müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdi ve anlaşmazlığa düştükleri konularda halkın arasında hükmetmeleri için onlarla birlikte gerçeği içeren kitabı indirdi.

Nebiler halkın arasında hükmediyor ama ne ile? Kitab ile... Ayet vahiy ile demiyor; buraya çok dikkat... Nebi’nin görevi kendisine indirilen ile hükmetmektir.

Bu satırları okuyan kardeşlerimden ricam; Kuran’da geçen nebi ve resul kavramlarını, kullanılışlarını ve bize sunulan mantığı çok iyi incelemeleri...Unutmayın ki Kuran’da çelişki yoktur....

Bu konuda ayetin doğru çevirisini de iletelim:

Onlar ki yanlarında Tevrat ve İncilde yazılı bulacakları o Resule o, ümmî Peygambere ittiba’ ederler o onlara ma’ruf ile emreder ve onları münkerden nehyeyler, ve temiz hoş şeyleri kendileri için halâl, murdar şeyleri üzerlerine haram kılar, sırtlarından ağır yüklerini ve üzerlerindeki bağları, zincirleri indirir atar, o vakit ona iman eden, ona kuvvetle ta’zım eyliyen, ona yardımcı olan ve onun nübüvvetiyle beraber indirilen nuru ta’kib eyliyen kimseler, işte o murada iren müflihîn onlar..(Elmalılı orijinal çeviri)

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat’ta ve İncil’de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini,

üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (Ali Bulaç)

Yani, “nebi olan o elçiye uyarlar, o elçi ki haram kılar”...]

1. c) **“Rasûl size neyi getirdiyse onu alın, size ne yasakladıysa ondan da sakının”**(Haşr, 7) Muhtemelen inkârcılar, bu ayeti fey mallarına has bir uygulama olarak görecekle ve başka hiçbir meselede Rasûlullah(sallallahu aleyhi ve sellem)in Kuran’da olmayan emir ve yasaklarına tabi olunmayacağını söyleyeceklerdir. Cevap olarak onlara deriz ki: “Rasûl size neyi getirdiyse” cümlesinin arabça orijinali “Ve ma Atakumu’r-Rasûl” dur. Cümleinin başındaki ma lafzı umum ifade eder. Bu bütün usulcülerin ittifakla kabul ettiği bir kaidedir. Ayetin lafzında geçen umumu ancak bir delil ile özelleştirebilirsiniz. Bu umumu hangi özelleştirecek hiçbir delil elinizde yoktur.

[Yazıda geçen her hususa satır satır cevap vermeyeceğimi başta söyledim;amacım sadece bir düşünme biçimini paylaşmak ancak yukarıdaki paragrafın sonunda ne anlatıldığını anlayabilseydim gerçekten bir cevap vermek isterdim! Ama şu tavra dikkat ediniz: bir argüman ortaya koyuyor, bir usûlden bahsediyor fakat bunu kurandan ispatlapamak; o usulün kullanılışını Kuran boyunca ortaya koymak yerine “usulcüler ittifakla kabul etmiştir” diyerek tribünlere oynuyor. İlim ehli tribünlere oynamaz!]

1. d) **“Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz Allah’a ve ahirete gerçekten inanıyorsanız onu Allah’a ve Resûl’e götürün (onların talimatına göre halledin); bu hem hayırlı, hem de netice bakımından daha güzeldir.”**(Nisa, 59)inkârcılara sorsak ve desek ki: “İhtilaf ettiğimiz meseleleri Allah’a nasıl götürebiliriz?” Tereddüt etmeden “Kuran’a başvurarak” diyecekler. Peki, ayette buyrulduğu gibi “Rasûle götürmek nasıl olur” desek, muhtemelen ona da Kuran’a başvurarak diyecekler. Bu durumda bizler onlara diyoruz ki: “1- Madem ihtilafları Allah’a çevirmek Kuran’a çevirmek ise neden Allah (celle celaluhu) Rasûle çevirmekten bahsetti? Şayet ihtilafları Rasûle götürmek Kuran’a götürmek ise Allah (subhanehu ve teâlâ) ayette ihtilaf ettiğimizde Allah’a başvurmamızı neden emretti? İhtilaf ettiğimiz meseleleri Allah ve Rasûlüne götürmek sadece Kuran’a götürmek ise neden Allah (celle

celaluhu)ayette sadece Allah’a götürün veya sadece Rasûlüne götürün demedi? 2-Hadis inkârcıların usulüne göre aayette buyrulan “ve Rasûlüne götürün” ifadesinin işlevi sadece Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) hayatta olduğu müddet içinde geçerlidir. Yani inkârcılara göre Rasûlullah(sallallahu aleyhi ve sellem) öldükten sonra _haşa_ hiçbir fonksiyonu yoktur. Zira onlara göre Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’in tek görevi Allah-u Teâlâ’dan vahyi alıp insanlara tebliğ etmektir. Dolayısıyla muhaddislerin rivayet ettiği hiçbir hadisin onlara göre kıymeti yoktur ve hepsi uydurma hurafedir. Bu anlayışa göre Allah (celle celaluhu) “ve Rasûle götürün” ayetini sadece Rasûlullah hayatta olduğu zaman için geçerli kılmış ve bu ifadenin hiçbir evrenselliği yoktur.

[Hayır! Bu en çok yapılan yanlış...Allah ve resulü ifadesini iyi kavrayamamaktan kaynaklanan ve diyalektik tuzağına düşmekten kaynaklanan bir yanlış. Nedir o yanlış? Allah ve Resulu kullanımını parçalara ayırıp “Allah’a götürmek= Kuran ise Resul’e götürmek = ?” şekline bir denklem kurmak... Bir meseleyi arada Resul olmadan kim Allah’a götürebilirmiş, arada Resul olmadan kim vahiy ile muhatap olabilirmiş, bir de bu açıdan düşünün.Elbette ki bir meseleyi Allah’a götürmek demek onun elçisi yaşıyor iken elçi’ye götürmektir çünkü Allah’ın vahyi ile sadece ve sadece elçi aracılığı ile muhatap olunur. “Allah ve elçisi” ifadesini elçi yaşıyorken de yaşamıyorken de parçalara ayırarak anlamak isterseniz sonu felaketle sonuçlanır. Elçi yaşıyorken birisi bana elçi olmadan anlaşmazlığa düşülen konu nasıl Allah’a götürülecek açıklasın o zaman... Hakkında ayet olamayan bir konuda elçi nasıl hüküm verecek o zaman? Düşünün, o dönemde yaşayan bir sahabesiniz ve bir konu takıldı aklınıza ayet Allah’a götür = Kuran götür diyor önce Kurana bir bakayım sorumun cevabı var mı dediniz bulamadınız bir şey ve “ey Allahın Resulü filan şeyi yapmak haram mıdır, bu konuda bana helal veya haram de” mi derdiniz? Peki Resul size ne derdi? Resul size kendisine vahyolunmamış bir konuda haram helal mi bildirirdi, Resul bu konuda vahiy alıyor idiye neden bu kuran girmiyor idi? Yoksa Resulullah gaybı mı biliyor idi?

6.50 De ki: Ben size, Allah’ın hazineleri benim yanımdadır, demiyorum. Ben **gaybı** da bilmem. Size, ben bir meleğim de demiyorum. Ben, sadece bana vahyolunana uyarım. De ki: Kör ile gören hiç bir olur mu? Hiç düşünmez misiniz?

10:15 Onlara apaçık olan ayetlerimiz okunduğu zaman, bize kavuşmayı ummayanlar, “Bundan başka bir Kuran getir, yahut onu değiştir!,” derler. De ki: “Onu kendi tarafımdan

değiştiremem. Ben yalnız bana vahyedilene uyarım. Rabbime karşı gelirsem, büyük günün azabından korkarım.”

20:114 Sana vahyi tamamlanmadan önce, Kur’an hakkında aceleci olma. Şöyle de: “Rabbim, ilmimi artır!”

5:101 Ey İnananlar! Size açıklanınca hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın. Kuran indirilirken onları sorarsanız size açıklanır .

Lütfen “Allah ve resulü” ifadesini parçalara ayırmadan hem Arapça gramer olarak hem de Kurandaki kullanımı olarak iyi irdeleyin. Kuran’da geçen “ve” bağlacının tüm kullanımlarını da incelemeyi ihmal etmeyin.]

1. d) **“De ki: Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın”(Al’i İmran 31)**
2. e) **“Kim Rasûle itaat ederse Allah’a itaat etmiş olur. Yüz çevirene gelince, seni onların başına bekçi göndermedik”(Nisa, 81)** inkârcılara şu ayetler ışığında şöyle bir soru sormak istiyorum: Kuran’da açık ve net bir delil bulunmakta mıdır ki: şu iki ayeti umumu üzerine almıyorsunuz. Sahih ve sarih hangi nass ile Rasûle itaati ve tabi olmayı sadece Kuran ile sınırlandırıyorsunuz? Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’in görevi size göre _haşa_ sadece postacı olmak ise şu ayette buyrulduğu gibi **“İnsanlara, kendilerine indirileni açıklamak için ve düşünüp anlasınlar diye sana da bu Kur’an’ı indirdik.”**(Nahl, 44) Allah Rasûlü (sallallahu aleyhi ve sellem)sahabelere hangi ayeti nasıl ve ne şekilde beyan etmiştir? Buna bir örnek verebilir misiniz?

[Düşünelim: Sana Kuranı indirdik diyor ayet... Ne için, kendilerine indirileni yani Kuranı açıklamak için. Peki... Kuranda ne yazıyor? “Bana vahyedilende bu dört şey dışında haram gıda bulamıyorum..” Sizin iddianıza göre peygamberin açıklaması başka başka haramlar eklemek şeklinde... Delil olarak yazdığınız ayetlerle sürekli çelişmiyor musunuz?]

Kuran’da yukarıda zikri geçen ayetlere benzer daha birçok ayet vardır. Gerçekten iman etmek isteyen kimseye mezkûr ayetlerden birisi bile yeterlidir.

İnkârcıların ortaya koydukları usullerin gerektirdikleri

1-Bahse konu olan hadis inkârcılarının batıl usullerine göre Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) dâhil Allah-u Teâlâ'dan başka hiç kimse Kuran'ın zahirinden anlaşılan ve ismi bizzat Kuran'da geçen hükümlerden başka haram ve helal hükmü belirleyemez. Buna göre Rasûlullah(sallallahu aleyhi ve sellem) Kuran'da bizzat geçmeyen haramlardan erkeğin altın ve ipek kullanmasına ilişkin yasaklama getirmesinden dolayı tövbe etmelidir. [Bu nasıl mantık? Böyle bir yasak getirdiğini iddia eden sizsiniz!] Şu halde inkârcılara soruyor ve diyoruz ki: “Hakikaten Rasûlullah(sallallahu aleyhi ve sellem) kendi döneminde altın ve gümüşü erkeklere haram kıldıysa _ki bize göre kılmıştır_ Rasûlullah hangi günahtan tövbe etmelidir. [Bize göre kılmıştır] diyorsunuz içerisinde “TİR” barındıran her ifade zannidir; biz Kurani incellerseniz elçi açık ayet var iken kesin olarak bunun üstüne söz söylemeyeceğini görürsünüz] diyoruz; _Haşa_ şirkten mi yoksa şirk olmayan haramdan mı? Şayet haramdan tövbe etmeli dersiniz sizin anlayışınıza göre bu Kuran'a zıttır. Çünkü Allah (celle celaluhu) şöyle buyurmaktadır. **“Allah hükmünde kimseyi kendisine ortak tutmaz”** Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Kuran'da zikri geçmeyen bir haramı ümmetini sünnetiyle haram kılmıştır. Dolayısıyla sizin anlayışına göre Allah Rasûlü(sallallahu aleyhi ve sellem) kendisini hüküm verme noktasında haşa Allah'a ortak tutmuştur. [Bu paragrafı bence hiç cevaba almamak gerekir üst üste mantık hataları ile dolu çünkü]

2-Buhariler, Müslimler, Ebu Davud ve diğer muhaddisler ile beraber milyonlarca büyük fakih âlim, hadisi şeriflerin Kuran'da zikri geçmeyen haramları beyan etmeye salahiyetine sahip olduklarına inanıyorlar. Bu durumda onlar hangi günahlarından tövbe edecekler. Şirkten mi yoksa haramdan mı?

[Bu meselenin dönüp dolaşıp “Buhari yanlış mı Müslim şöyle mi böyle mi” konusuna gelmesi gerçekten çok üzücü ve kaygı vericidir. Kuran ile insan yapısı bir eseri aynı seviyede değerlendirmek anlamına gelir ki, “siz Kuranın nasıl olduğunu sanıyorsunuz, o da rivayetle oluştu hadis kitapları da rivayet ile oluştu” söylemine dönüp dolaşıp varır ki işte esas Kurana aykırı olan, tehlikeli olan söylem de budur. Hiç görmediğiniz birilerini sırf size öyle dediler diye düşünmeden “kutsallaştırıyor”sanız; “yanılmaz”laştırıyorsanız o zaman Aziz'lerine laf söyletmeyen ehl-i kitab'ı mazur göreceksiniz; çelişkiye düşmeyeceksiniz.

Bu satırların sahibi olan kişi zaten daha önce hiç incelemediğini fark ettiği için Kitab'ını

incelemeye karar vermiş birisi olduğu için bu kısma verilecek cevap bu sitenin tamamındaki yazılardır. Mesela Kuran’da hiç geçmeyen “Yusuf Peygamberin güzelliğı” konusunun kaynağının ne olabileceğı konusunda insanlar lütfen düşünsünler, bu konudaki yazılarımı sitede bulabilirler.]

3-Bildiğim kadarıyla kible ehlinden tarihte, bahse konu olan hadis inkârcılarının sünneti külli manada inkâr ettiğı gibi inkâr eden ve Kuran’dan başka hiçbir kaynağın dolaylı veya dolaysız haram ve helal hüküm beyan edemeyeceğine inanan başka bir taife olmamıştır.

[“Hadis inkarcılarına” ne cevap verebilirim gibi bir soru karşısında soru sahibine yardımcı olmak isteyen birisi cümleye “bildiğim kadarı” ifadesi ile başlamamalıydı. Tam olarak bilmiyor iseniz söz sarf etmeyeceksiniz. O zaman ben de bu satırları okuyan ve konuyu düşünmek isteyenlere şöyle bir teklifte bulunmak isterim: Ebu Hanife’nin hayatını ve ne ile suçlandığını okusunlar veya kendisinden neden tek bir hadis bile rivayet edilmediğini düşünsünler... Veya tarih boyunca “sapık”, “inkarcı”, “mürted”, “bidatçı” olarak nitelenen herkesin bulabildikleri kadarı ile tam olarak ne ile suçlandıklarını araştırsınlar.]

Buna göre ümmet 1400 seneden beri sapkınlık bir usulü benimseyerek yaşamış ve ilk defa Edip Yüksel’in Rasûl olarak inandığı Reşat halife ve uzantılarının doğruyu keşfetmesiyle Allah (celle celaluhu) Kuran’daki muradı keşfedilmiştir. Yani Reşat Halife’den önce sahabeler dâhil hiçbir kimse yirminci asırda Reşat’ın bulduğu doğruyu bulamamış ve tövbe etmeleri gereken dalaletin içinden çıkamamıştır. Bu halde Yahudi ve Hristiyanlara tebliğ yapmaya giden Hadis inkarcıları, acaba onları şu itirazlarına nasıl cevap verebilirler!!! Kafir Ehli Kitabın sorusu şöyle:

“ Sizin anlattığınız islâm nasıl bir islâm mış ki, Kuran’ın gerçekleri 1400 sene sonra anlaşılmış. Böyle saçma sapan bir din olabilir mi? Kuran’ın kendisine indiğı Rasûl sizin 1400 sene sonra keşfettiğiniz hakikatleri bilmeyecek, O Rasûlün en yakın arkadaşları sahabeler ve İslam’ın yayılmasının önderleri olan kimseler vahyin gerçeklerini bilemeyecekler, Reşat’tan ve onun tabilerinden önce yaşamış milyonlarca âlim hadislerin uydurma olduğunu bilemeyecekler, irabta mahalli olmayan sizler mi bu hakikatleri bileceksiniz. Eğer sizin anlattığınız din bu kadar gizemli, kapalı ve 1400 seneden buyana anlaşılamamış bir din ise sizin dininiz size bizim dinimiz bize olsun. Önce siz bir islâma girin ve o dini doğru düzgün öğrenin daha sonra bizlere anlatırsınız”

Hakikaten inkârcılar kendilerini böyle gülünç ve zavallı bir duruma düşürmektedirler.

Son hadis inkârcılarının aksine sahih kaynaklarda geçen hadislerin güvenilir ve doğru olduğunu reddedilmesi ancak hakikatin inkârı manasına gelecek olan şu keşfiyatla isbat ederiz.

1-Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) bin dört yüz kûsur sene önce taun hastalığının olduğu yere girilmemesini, bir yerde taun hastalığı varsa o bölgeden dışarı çıkılmamasını emretmiştir. Bu zamanın tıbbı on dört asır önce okuma yazmasını bilmeyen Ümmi bir Rasûlün (anam babam ona feda olsun) ifade buyurduğu bu hakikati “karantina” ismiyle keşfetmiş ve desteklemiştir. Buradan anlaşılmaktadır ki, hadisi şerifleri bizlere aktaran sahabe (Allah onlardan razı olsun) ve onlardan sonra gelen hadis hafızları uydurma rivayetler nakletmemişlerdir.

[Eğer peygamberimizin böyle bir emri var ise, bu Kuranda olmayan bir konuda haram helal koyduğuna delil midir?Veyahut herhangi başka birisi o dönemde dünyanın başka bir kara parçasında taun hastalığına karşı o bölgeden çıkılmaması gerektiğini söyledi ise o kişi de elçi midir?]

*2-Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) sahih hadislerinde yemek kabına sinek düştüğünde onun yemeğe batırılmasını buyurmaktadır. Bunun sebebini “**Çünkü onun kanatlarında birinde hastalık diğerinde ise deva vardır**” cümleleriyle açıklar. Yirminci asırda araştırma yapan modern tıp uzmanları, gerçekten sineğin bir kanadında mikrop diğer kanasında ise o mikroba karşı olan bir deva olduğunu keşfetmişlerdir. Acaba inkârcılar Ümmi bir Rasûlün (anam babam ona feda olsun) bin dört yüz sene önce bu bilgiyi nasıl elde ettiğini veya -onlara göre- on iki asır önce hadis uyduranlardan kimin böyle bir malumata sahip olduğunu belirtebilirler mi? Tevfik sadece Allah’tandır. Allah en iyisini bilir.*

[Bu konuda bir miktar araştırma yaptım fakat şu bilimsel araştırmanın aslını bulamadım. Her nedense sadece bir kaç İngilizce makalenin linki verilmiş onlar da sinekler üzerine yapılmış mikrobiyolojik bir inceleme, madem bu her yerde delil gösteriliyor neden bu konuda bir tek Türkçe makale yok ve neden sürekli İspanyolca, İngilizce bir kaç bilimsel yazıya atıf yapılıyor ve neden o bilimsel yazılar da doğrudan konuyu irdelemek üzerine değil; sadece adamların yaptığı araştırmadan sonuç çıkarılıyor?

Ayrıca yine tekrarlıyorum bu Resul'ün Kuran'da olmayan bir haramı koyma yetkisi olduğuna delil midir?]

Allah'a hamd ve Rasûlü Muhammed'e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

[Yazıda geçen her hususa teker teker cevap verebilirim fakat ben böyle bir yolu tercih etmedim; sadece konu üzerine düşünmek isteyenlere kolaylık sağlayıcı bazı argümanlar sundum ve biraz da verilen cevabın mantığı analizini yaptım. Çünkü herkes kendinden sorumlu ve herkes kendi hesabını kendisi verecek. Kuranı incelemek veya duyduklarına bildiklerine sarılmak kişiöğlunun kendi tercihi. Saygılarımla]

Not: İlgili yazının alındığı [link](#)

Bu yazı da konu ile ilgili :

[Hadisler ve ayet ile ilgili bir video](#)